

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Ministeren mente, at regeringens allokeringsplan er sammenlignelig med statsstøtte, og i sig selv er det jo interessant nok, at ministeren drager den sammenligning.

Jeg kunne godt tænke mig at stille to spørgsmål: Skal jeg forstå ministerens svar til fru Anne Grete Holmsgaard sådan, at vi kan være sikre på at have ministerens svar til Kommissionen inden tredjebehandlingen af lovforslaget her i Folketingssalen?

Jeg er egentlig ikke ude på at tage hele debatten om CO₂-kvoter og regeringens forhold til vedvarende energi her i dag, men jeg synes, det er tankevækkende – og det svæver ligesom over debatten – at i Kommissionens henvendelse gøres der opmærksom på, at hvis Danmark skal leve op til sine forpligtelser i EU, forsvinder de 8,8 mio. t, som man foreløbig har skudt til hjørnespark, altså ikke af sig selv. Det er en snebold, vi ruller foran os frem til 2008, og så skal vi i løbet af ganske få år lige pludselig finde 8,8 mio. t og måske endda 5 mio. oveni, altså i alt 13,8 mio. t.

Kommissionen anser det ikke som værende realistisk, hvis vi overhovedet ikke begynder at tænke over, hvad der skal ske efter 2007. Jeg deler Kommissionens opfattelse, og mit spørgsmål er: Når nu regeringen ikke kan tage oppositionens kvababbelse alvorligt – det er fint nok, at vi ikke skal diskutere det i dag – vil den så heller ikke tage Kommissionens manglende tro på, at det er realistisk, at det kan lade sig gøre, alvorligt?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo altid rart at kunne give et klart svar på et klart spørgsmål.

Jeg vil blot konstatere, at bureaukratiet arbejder nu. Spørgsmålene kommer fra Kommissionen, og jeg ved jo ikke, i hvilket omfang de spørgsmål skal besvares. Jeg sammenligner ikke noget, men f.eks. i forbindelse med statsstøttesager stiller Kommissionen uddybende spørgsmål. Det har den også gjort om allokeringsplanen, og de spørgsmål besvarer vi.

Jeg kan ikke sige, om kompendiet er sendt eller ikke sendt. Jeg har sagt, at jeg sender det så hurtigt som muligt, og hvis det er sådan, at Folketinget ønsker en foreløbig besvarelse, hvis den endelige besvarelse ikke er færdig, skal jeg bede

om at få den. Men jeg må blot tilkendegive, at jeg jo ikke ved, hvor omfattende besvarelsen til Kommissionen er. Det kan jeg ikke sige her på nuværende tidspunkt, jeg kan blot tilkendegive, at jeg ser på det, og er der lavet en foreløbig besvarelse, kommer den herover med det samme.

Nu kan jeg se, at tiden er gået, men jeg vil lige sige til hr. Martin Lidegaard, at på trods af de bemærkninger, der er kommet fra flere ordførere, fastholder jeg, at vores allokeringsplan er fremsendt i en sådan form, at den kan godkendes i Kommissionen.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg sagde i min ordførertale, at det ikke er helt tilfredsstillende, at Kommissionens henvendelse ikke foreligger i en dansk oversættelse. Der kan være mange nuancer i sproget, og jeg mener ikke, det kan være meningen, at folketingsmedlemmer skal sidde med en ordbog, når vi behandler en sag i det danske Folketing. Selvom vi er et EU-land, må der være en eller anden regel om, at når vi får den slags dokumenter, skal de også foreligge i oversættelse.

Hvis ministeren agter at svare på engelsk – og det ender det jo nok med – regner jeg med, at der sker en komplet oversættelse til dansk af svaret. Der kan gemme sig mange nuancer i Kommissionens spørgsmål til den danske stat, så derfor beder jeg om, at vi får en oversættelse.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det kan jeg kun bekræfte.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg hæftede mig ved ministerens gentagne bemærkninger om, at der også skal være arbejdspladser til folk i blå arbejdstøj og ikke kun til akademikerne. Så må spørgsmålet være – også i forlængelse af det indslag fra Tyskland, vi så i aftes, hvor man virkelig præciserede antallet af arbejdspladser, der er skabt i forbindelse med bl.a. vindmølleproduktion – om ikke en massiv satsning på alternative energisystemer, både vindmøller og andre teknikker, dette sagt af hensyn til fru Aase D. Madsen, også vil være med til at skabe arbejdspladser i Danmark til dem og ikke bare arbejdspladser til akademikerne.